

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **Obec Železná**, se sídlem Železná 28, Železná, zastoupen JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem Sokolská 60, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2013, č.j. 14711/2013-MZE-14113,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2013, č.j. 14711/2013-MZE-14113 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 22. 1. 2013, č.j. SZIF/2013/0016605 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena povinnost vrátit finanční prostředky ve výši 9.901.770,- Kč, které mu byly poskytnuty jako dotace v rámci Programu rozvoje venkova ČR, opatření III.2.1. Obnova a rozvoj vesnic, občanské vybavenosti a služby, podopatření III.2.1.2. Občanské vybavení a služby.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že na základě žádosti o dotaci z Programu rozvoje venkova na projekt s názvem „Zlepšení vybavení a služeb pro občany obce Ž. a okolní obce“

uzavřel dne 6. 5. 2008 se Státním zemědělským intervenčním fondem (dále jen „SZIF“) Dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR. Na základě této dohody byla proplacena dotace v celkové výši 9.901.770,- Kč. Dne 26. 10. 2011 bylo při ex-post kontrole provedené SZIF zjištěno, že část nemovitosti, která je předmětem projektu, byla využívána k pravidelné ekonomické činnosti. V předmětné nemovitosti (č.p. 28 multifunkční centrum), označené názvem „Steak Club Ž.“, resp. „Obecní dům Ž.“, bylo poskytováno jídlo a pití pro veřejnost včetně denního menu za úplatu. Tímto došlo podle názoru kontrolního orgánu k porušení ustanovení čl. VIII. Specifických povinností příjemce dotace bod 8 Dohody a kapitoly 8 bod 4 Specifických podmínek Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova (dále jen „Pravidla“), a to tím, že byla v prostorách projektem deklarovaného centra pro seniory provozována ekonomická činnost příjemcem dotace.

Žalobce uvedl, že již v podaném odvolání namítal, že v objektu, na který byla dotace poskytnuta, nebyla ekonomická činnost provozována příjemcem dotace, ani tento objekt nebyl v rozporu s Pravidly dotace k provozu ekonomické činnosti příjemcem dotace pronajat. Ekonomická činnost v objektu skutečně provozována byla, ale nikoliv příjemcem dotace, ale paní V. H. (dříve V.), která tuto činnost provozovala bez vědomí žalobce a v rozporu s uzavřenou nájemní smlouvou. Dále žalobce uvedl, že k provozu ekonomické činnosti v prostorách dotovaného objektu došlo pouze po krátkou dobu, po kterou byl starosta obce na dlouhodobém léčení mimo území obce. Obec Ž. má méně než 300 obyvatel, její zastupitelé nejsou pro výkon funkce uvolnění a obec nemá radu. Orgány obce reprezentované zejména starostou nemohly s ohledem na krátkou dobu, po kterou paní H. provozovala ekonomickou činnost v objektu multifunkčního centra, její jednání v rozporu s nájemní smlouvou zaznamenat a zabránit mu.

Žalobce uvedl, že nesouhlasí s názorem žalovaného, že za to, že účel projektu je dodržen po celou dobu trvání závazku, ručí vždy příjemce dotace, a to pod rizikem sankce vrácení 100 % z poskytnuté dotace, přičemž není rozhodující, kdo získal nedovolenou výhodu na trhu, jak velkou část projektu pro svůj prospěch využil, ani po jak dlouhou dobu mělo k porušování podmínek dotace docházet. Tento názor žalovaného dle žalobce neodpovídá skutkovým zjištěním.

Dále žalobce uvedl, že je možné souhlasit s žalovaným v tom, že v objektu na adrese Ž. č.p. 28, na jehož rekonstrukci byla předmětná dotace čerpána, docházelo k výdeji jídla a pití za úplatu tak, jak to zjistila kontrola ze dne 26. 10. 2011. Tuto skutečnost však nelze přičítat k tíži žalobce. Jak vyplývá z nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2010, byly prostory multifunkčního centra paní H. pronajaty výslovně za „*účelem využití celého multifunkčního domu k provozování dle podmínek fondu SZIF*“, nikoliv tedy za účelem provozu ekonomické činnosti, jak dovodil žalovaný. Důkazy, které žalovaný na podporu svého závěru provedl, označil žalobce za zjevně nesprávné a účelově vyhodnocené.

Žalobce poukázal především na to, že žalovaný ve svém rozhodnutí konstatoval existenci dvou smluv na pronájem nebytových prostor v obci Ž., a to na č.p. 32 a na č.p. 28, kde nájemkyní byla paní H., avšak jejich obsahem se nijak podrobně nezabýval. V napadeném rozhodnutí pouze zkonstatoval, že nájemní smlouva na č.p. 32 obsahuje ustanovení vyměřující sankce paní H. za nedodržení pracovní doby, z čehož žalovaný nedůvodně usuzoval na to, že si žalobce musí být vědom skutečnosti, že paní H. provozuje hostinskou činnost. Toto vědomí však žalobce nikdy nerozporoval. Z textu nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2010 na pronájem nebytových prostor v objektu multifunkčního centra na adrese

Ž. č.p. 28 totiž jednoznačně vyplývá, že provozování hostinské činnosti v objektu multifunkčního centra není přípustné a za tímto účelem nebyly prostory centra pronajaty. Dále žalobce poukázal na to, že žalovaný odkazuje na obsah nájemní smlouvy na č.p. 32, přičemž se jejím obsahem dostatečně nezabýval.

Žalobce uvedl, že z nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2010 vyplývá paní H. pouze povinnost „*provozovat klubovny včetně občerstvení, úklidu a vytápění celého objektu*“. Zajištění občerstvení však nelze dle názoru žalobce vykládat jako provozování hostinské činnosti a nemá dle žalobce povahu ekonomické činnosti provozované v rozporu s Pravidly.

Žalobce namítl, že oprávněnost provozu ekonomické činnosti v prostorách předmětu dotace nelze dovozovat ani ze skutečnosti, že na dané adrese byla dle živnostenského rejstříku hlášena provozovna paní H. k provozování hostinské činnosti. K zápisu provozovny došlo bez vědomí a souhlasu žalobce a v rozporu s kolaudačním souhlasem. Paní H. neměla právo provozovat hostinskou činnost v prostorách multifunkčního centra na adrese Ž. č.p. 28, jak vyplývá z obsahu smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 1.4.2010, a užívací právo ke zřízení provozovny v prostorách předmětu dotace tak nemohla živnostenskému úřadu nijak prokázat. I přes tuto skutečnost však živnostenský úřad zápis provozovny do živnostenského rejstříku provedl, za což není žalobce odpovědný.

Žalobce zpochybnil závěr žalovaného o tom, že přiznání k dani z příjmů za rok 2011 prokazuje, že příjmy paní H. pochází z hostinské činnosti v objektu multifunkčního centra. Jak vyplývá z nájemní smlouvy ze dne 19. 10. 2009, měla paní H. pronajaty další nebytové prostory v budově č.p. 32, které právě za účelem hostinské činnosti provozovala pod názvem „Ž. hospůdka“. Zmíněný závěr žalovaného je proto dle názoru žalobce nutno odmítnout jako čirou spekulaci, když z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný neměl informace o tom, zda a do jaké míry se na příjmech paní H. za rok 2011 podílely příjmy z hostinské činnosti v „Železné hospůdce“ na č.p. 32.

S ohledem na výše uvedené žalobce uvedl, že je prokázané, že ekonomická činnost provozovaná paní H. v prostorách předmětu dotace, byla provozována neoprávněně a bez vědomí žalobce.

Žalobce označil jako účelový argument žalovaného o tom, že dle protokolu z kontroly č. 0022041193 byl starosta obce kontrole osobně přítomen, když tento protokol vlastnoručně podepsal. K tomu žalobce uvedl, že starosta byl skutečně kontrole přítomen, ale až poté, co byl ze strany kontrolorů telefonicky vyzván, aby se na místo z léčení dostavil. Není pravda, že by starosta byl v obci přítomen po celou dobu, kdy byla kontrola prováděna.

Dále žalobce uvedl, že o tom, že byla předmětná činnost provozována bez jeho vědomí, svědčí také skutečnost, že ani nájemné požadované příjemcem dotace za pronájem prostor multifunkčního centra svou výší provozu ekonomické činnosti neodpovídá. Záměrem příjemce dotace nebylo provozování restaurace v objektu č.p. 28, o čemž svědčí také kolaudační souhlas Městského úřadu v Berouně ze dne 30. 6. 2009, sp.zn. 2938/2009/VÝST-F, z jehož obsahu je zřejmé, že objekt multifunkčního centra ani nebyl k provozování restaurace zkolaudován.

Žalobce namítl, že paní H. postupovala zcela svévolně bez ohledu na projekt dotace a na vůli žalobce, přičemž samotný projekt dotace nemohl ekonomicky zvýhodnit ani jeho vlastníka, ani jeho oprávněného provozovatele, neboť tím paní H. nebyla.

Z uvedených důvodů dospěl žalobce k závěru, že k porušení podmínek dotace z jeho strany nedošlo, a proto nebyl SZIF oprávněn uložit žalobci povinnost dotaci vrátit. Rozhodnutí žalovaného, kterým prvostupňové rozhodnutí i přes jeho nezákonnost potvrdil, je proto dle názoru žalobce nutné hodnotit jako nezákonné.

Z uvedených důvodů proto žalobce navrhoval, aby soud zrušil jednak napadené rozhodnutí, jednak rozhodnutí prvostupňové.

Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí a odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. Uvedl, že v podané žalobě nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti a že se s uvedenými argumenty vypořádal v napadeném rozhodnutí a ke svým zjištěním si obstaral vyjádření příslušných orgánů, která jsou založena ve spise.

Dále uvedl, že kontrola provedená pracovníky SZIF zjistila ve dnech 5. 10. a 26. 10. 2011, že v objektu č.p. 28 v obci Ž., na který byla přiznána dotace, byla V. H., bytem Ž. č.p. 32, provozována hostinská činnost pro širokou veřejnost. Projekt „Zlepšení vybavení a služeb pro občany obce Ž. a okolní obce“ byl zaregistrován v záměru „a)“, čímž se rozumí, že projekt je realizován ve veřejném zájmu a nepřináší ekonomickou výhodou jeho vlastníku ani jeho provozovateli, nenarušuje soutěž na vnitřním trhu EU zvýhodněním určitých podniků nebo odvětví výroby a nemá dopad na obchod mezi členskými státy EU. Protože v objektu byla provozována hostinská činnost, došlo tím k porušení Pravidel, což mělo za následek ukončení administrace projektu a uložení sankce C, tedy snížení částky dotace o 100 %.

Žalovaný dále uvedl, že z údajů veřejné části živnostenského rejstříku vyplývá, že V. H. podniká v oboru hostinská činnost od roku 2009, s provozovnou na adrese, Ž. 28. Finanční úřad v Berouně dopisem ze dne 6. 11. 2012 sdělil, že paní H. podala přiznání k dani z příjmů fyzických osob a za rok 2011 uvedla příjmy z podnikatelské činnosti, které označila jako příjmy z hostinské činnosti. Z vyjádření Městského úřadu Beroun, odboru obecní živnostenský úřad ze dne 27. 6. 2012, vyplývá, že dne 2. 8. 2011 byla provedena kontrola v objektu č.p. 28 v obci Ž. zaměřená na dodržování živnostenského zákona. Při této kontrole bylo doloženo užívací právo k uvedenému objektu a nebylo zjištěno porušení živnostenského zákona. Vzhledem k těmto skutečnostem má žalovaný za prokázané, že provozováním hostinské živnosti došlo k porušení podmínek přiznání dotace.

K námitce žalobce, že nelze k jeho tíži přičítat to, že v objektu č.p. 28 docházelo k výdeji jídla za úplaty, protože tato činnost nebyla provozována příjemcem dotace, žalovaný uvedl, že pokud žalobce uzavřel dne 1. 4. 2010 nájemní smlouvu „za účelem využití celého multifunkčního domu k provozování dle podmínek fondu SZIF v Praze“, jak je ve smlouvě uvedeno, a dostatečně nekontroloval, zda je tato podmínka dodržována, musí nést důsledky tohoto pochybení. Eventuálně může žalobce následně soudně vymáhat na subjektu, který tuto podmínku porušil, náhradu způsobené škody. Dle názoru žalovaného nelze převést závazek z uzavřené Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR na třetí osobu, se kterou poskytovatel dotace (SZIF) není v žádném právním vztahu. Dotace z Programu rozvoje venkova jsou poskytovány na konkrétní účel a za to, že je tento účel dodržen po celou dobu trvání závazku, ručí vždy jen příjemce dotace. Z podmínek Pravidel (Část B, čl. 4. str. 17) také vyplývá, že nerozhoduje, kdo nedovolenou výhodu na trhu získal či jak velkou část projektu pro svůj prospěch využil. Zároveň nerozhoduje ani to, jak dlouhou dobu k porušení podmínky docházelo.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 26. 11. 2017 podal žalobce žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova ČR 2007 – 2013 v podopatření III.2.1.2 Občanské vybavení a služby na projekt s názvem „Zlepšení vybavení a služeb pro občany obce Ž. a okolní obce“. Projekt byl zaregistrován v záměru „a)“ jako projekt nezakládající veřejnou podporu. Dne 15. 4. 2009 byla žalobci proplacena průběžná platba dotace ve výši 5.015.356,- Kč a dne 11. 12. 2009 mu byla proplacena konečná platba ve výši 4.886.414,- Kč. Celková výše dotace tak činila 9.901.770,- Kč.

Dne 26. 10. 2011 byla SZIF provedena cílená ex-post kontrola, během které bylo zjištěno, že část nemovitosti, která je předmětem projektu, je využívána k pravidelné ekonomické činnosti. V předmětné nemovitosti č.p., označené názvem „Obecní klub Ž.“, bylo poskytováno jídlo a pití pro veřejnost včetně denního menu za úplatu. Ostatní místnosti byly využívány v souladu s projektem.

Dne 12. 3. 2012 zahájil SZIF dle ustanovení § 11a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SZIF“), správní řízení o uložení povinnosti vrátit část dotace v rámci Programu rozvoje venkova. SZIF dospěl na základě kontroly k závěru, že došlo k porušení kapitoly 8, bod 5 Specifických podmínek Pravidel.

Žalobce ve svém vyjádření k zahájení správního řízení nezpochybnil, že došlo k porušení Pravidel, ale namítal, že k tomu došlo jen po krátkou dobu v létě roku 2011. Dle vyjádření žalobce se nejednalo o úmyslné porušení Pravidel a bylo způsobeno neuváženým jednáním zaměstnankyně obecního úřadu.

Rozhodnutím ze dne 30. 4. 2012, č.j. SZIF/2012/0162409, byla žalobci uložena povinnost vrátit finanční prostředky z poskytnuté dotace v plné výši. K odvolání žalobce bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 8. 2012, č.j. 97218/2012-MZE-14113, toto rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání s odůvodněním, že závěry SZIF nejsou dostatečně odůvodněny a je třeba doplnit spisový materiál.

Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2013, č.j. SZIF/2013/0016605, byla žalobci opětovně uložena povinnost vrátit finanční prostředky z poskytnuté dotace v plné výši.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán konstatoval, že žalobce porušil ustanovení článku VIII. Specifické povinnosti příjemce dotace bod 8. Dohody o poskytnutí dotace a kapitoly 8. bod 5. Specifických podmínek Pravidel, což má za následek ukončení administrace žádosti o dotaci a uložení sankce C.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém uváděl obdobné argumenty jako v podané žalobě. Poukázal na to, že obec po celou dobu naplňovala záměr projektu. Paní V. H. byla zaměstnancem obecního úřadu, disponovala živnostenským listem na hostinskou činnost s místem podnikání v budově č.p. 32 zvané „Ž. hospůdka“. Paní H. dle žalobce pouze dozorovala provoz celého objektu. Dne 13. 6. 2013 bylo žalovanému doručeno vyjádření žalobce, ve kterém žalobce uvedl další argumenty, které poté zopakoval v podané žalobě.

Rozhodnutím ze dne 3. 7. 2013, č.j. 14711/2013-MZE-14113, žalovaný zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný zopakoval průběh správního řízení a dále uvedl, že z podmínek Pravidel vyplývá, že nerozhoduje, kdo nedovolenou výhodu na trhu získal, jak velkou část projektu pro svůj prospěch využil, ani po jak dlouhou dobu k porušení podmínky docházelo. Z tohoto důvodu žalovaný odmítl argumenty žalobce, že nebyl přítomen u zápisu živnostenské činnosti paní V. H. do živnostenského rejstříku, že ekonomická činnost byla v objektu provozována bez jeho vědomí, ani fakt, že k porušení podmínek dotace docházelo pouze po krátkou dobu.

Dále uvedl, že na základě doloženého živnostenského oprávnění není pochyb o tom, že paní H. provozovala podnikatelskou, resp. hostinskou činnost s adresou provozovny Ž. č.p. 28, tedy adresou totožnou s místem realizace projektu. Skutečnost, že existují dvě nájemní smlouvy, uzavřené mezi žalobcem a paní H. na dvě nemovitosti, tj. č.p. 28 (ze dne 1. 4. 2010) a č.p. 32 (ze dne 19. 10. 2009) v obci Ž., svědčí dle názoru žalovaného o tom, že si zástupce obce musel být vědom, že paní H. provozuje hostinskou činnost a dokonce jí ve smlouvě č.p. 32 vyměřil sankce za nedodržení provozní doby.

Uvedl, že pokud paní H. přestěhovala své podnikání do č.p. 28, tak tato skutečnost nemohla v tak malé obci ujít jak občanům, tak představitelům obce, když starosta byl na tuto skutečnost upozorněn neoficiální kontrolou dne 5. 10. 2011 a další kontrolou, která proběhla dne 26. 10. 2011. Při obou kontrolách byl zjištěn stejný stav – byla zde provozována restaurace pro veřejnost, provozovna byla označena jako restaurace, a to i na fasádě budovy.

Podle sdělení Finančního úřadu v Berouně paní H. prokázala v rámci daňového přiznání příjmy z podnikatelské činnosti za rok 2011, které označila pouze jako příjmy z hostinské činnosti. Z dostupných dokumentů nebyla na jméno paní H. zjištěna jiná provozovna než v č.p. 28. Nelze tak dle názoru žalovaného přijmout argument, že příjmy paní H. mohly plynout i z jiné provozovny, protože žádnou jinou provozovnu neměla v živnostenském rejstříku nikdy zapsanou.

Dále žalovaný v odůvodnění uvedl, že tvrzení žalobce v odvolání ze dne 8. 2. 2013, že paní H. provozovala hostinskou činnost v budově č.p. 32, je v rozporu s tvrzením v odvolání ze dne 21. 5. 2012 (pozn. soudu: jedná se o odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 30. 4. 2012, č.j. SZIF/2012/0162409), kde uvedl, že v obci žádná restaurace nebo podobné zařízení nikdy nebylo. Dále v prvním odvolání ze dne 21. 5. 2012 žalobce uvedl, že v objektu nebyla provozována ekonomická činnost, neboť paní H. pouze vydávala ohřáté obědy starším občanům, v druhém odvolání ze dne 8. 2. 2013 však již žalobce uvedl, že k činnosti mající povahu restauračního zařízení nedala obec nikdy svolení a hned, jak mohla, tak toto počínání zastavila.

Rovněž uvedl, že tvrzení žalobce, že nevěděl o provozování hostinské činnosti, neboť v době, kdy paní H. provozovala tuto činnost v objektu, byl starosta obce v lázních, je v rozporu s protokolem o kontrole č. 0022041193. Tento protokol byl vypracován na základě fyzické kontroly ze dne 26. 10. 2011 a vyplývá z něho, že starosta obce byl osobně přítomen kontrole, což stvrdil svým podpisem.

Ke kolaudačnímu souhlasu Městského úřadu v Berouně ze dne 30. 6. 2009, sp.zn. 2938/2009/VÝST-F, žalovaný uvedl, že jej nelze akceptovat jako důkaz, který by svědčil tom, že v objektu nemohla být provozována ekonomická (hostinská) činnost, neboť z usnesení Městského úřadu v Berouně sp.zn. 1945/2011/VÝST vyplývá, že žalobce dne 12. 10. 2011 podal žádost o změnu v užívání stavby na klub s jídelnou. Toto řízení bylo dne 15. 2. 2012 zastaveno, protože žalobce neodstranil vady žádosti.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy,

nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

Žalobce souhlasil s projednáním věci bez jednání, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o SZIF jestliže příjemce dotace nesplnil některou z podmínek, na které je poskytnutí dotace vázáno, je povinen Fondu poskytnutou dotaci vrátit a zároveň zaplatit Fondu penále ve výši 1 % denně z částky poskytnuté dotace, nejvýše však do výše této částky. Při vrácení dotace a placení penále Fond postupuje podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství, upravujícího prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém.

Podle článku VIII. Specifické povinnosti příjemce dotace bod 8 Dohody o poskytnutí dotace nesmí projekty zakládat veřejnou podporu dle čl. 87 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva“) – Projekt musí být realizován ve veřejném zájmu a nezvýhodňovat ekonomicky jeho vlastníka ani jeho provozovatele, nesmí narušit soutěž na vnitřním trhu EU zvýhodněním určitých podniků nebo odvětví výroby a nemá dopad na obchod mezi členskými státy EU.

Podle kapitoly 8. bod 5. Specifických podmínek Pravidel musí být projekt, na který je požadováno 90 % dotace (je podán jako projekt nezakládající veřejnou podporu), realizován ve veřejném zájmu a nezvýhodňovat ekonomicky jeho vlastníka ani jeho provozovatele, nesmí narušit soutěž na vnitřním trhu EU zvýhodněním určitých podniků nebo odvětví výroby a nemá dopad na obchod mezi členskými státy EU. Typ sankce C.

Podle kapitoly 15. bod 2. Obecných podmínek Pravidel se v případě sankce typu C jedná o snížení dotace o 100 % (před proplacením finančních prostředků na účet příjemce dotace se jedná o ukončení administrace žádosti, po proplacení finančních prostředků na účet příjemce dotace se jedná o vymáhání dlužné částky).

Ve smlouvě o nájmu nebytových prostor ze dne 1. 4. 2010 je pod bodem 2 „Předmět nájmu“ uvedeno, že žalobce jako pronajímatel pronajímá nájemci paní V. V. (nyní H.) Multifunkční budovu č.p. 28 za účelem využití celého multifunkčního domu k provozování dle podmínek SZIF v Praze.

V daném případě žalobce namítal, že v objektu, na který byla dotace poskytnuta, nebyla jím jako příjemcem dotace ekonomická činnost provozována, ani tento objekt nebyl k provozování ekonomické činnosti pronajat. Ekonomickou činnost vykonávala paní V. H., a to bez vědomí žalobce a v rozporu s uzavřenou smlouvou o nájmu nebytových prostor ze dne 1. 4. 2010.

Soud k této hlavní námitce, kterou žalobce v žalobě dále rozvedl, uvádí, že žalobce jako příjemce dotace uzavřel se SZIF Dohodu o poskytnutí dotace, na jejímž základě vznikl vztah mezi SZIF a žalobcem. Z obsahu této Dohody vyplývá zejména povinnost SZIF vyplatit příjemci předmětnou dotaci. Z Dohody rovněž vyplývají povinnosti příjemce dotace. Mezi tyto povinnosti patří především dodržení účelu dotace a splnění dalších specifických podmínek uvedených v článku VIII Dohody. Mezi tyto podmínky patří i povinnost upravená v bodu 8, tj. projekt nesmí zakládat veřejnou podporu dle čl. 87 Smlouvy, když musí být realizován ve veřejném zájmu a nezvýhodňovat ekonomicky jeho vlastníka ani jeho provozovatele, nesmí narušit soutěž na vnitřním trhu EU zvýhodněním určitých podniků nebo odvětví výroby a nemá dopad na obchod mezi členskými státy EU.

Soud dospěl k závěru, že na základě kontrolního zjištění bylo provozování hostinské činnosti (provoz restaurace) v domě Ž. č.p. 28 dostatečně prokázáno a je porušením čl. VIII bodu 8. Dohody o poskytnutí dotace, když je v takovém případě dotací narušena hospodářská soutěž tím, že je ekonomicky zvýhodněn konkrétní subjekt, přičemž je ovlivněna nabídka služeb na trhu. Je dle názoru soudu nerozhodné, zda tímto ekonomicky zvýhodněným subjektem bude samotný příjemce dotace, či jiný provozovatel zařízení.

Soud přisvědčil názoru žalovaného, že nelze převést závazek z uzavřené Dohody o poskytnutí dotace na třetí osobu, se kterou poskytovatel dotace SZIF není v žádném právním vztahu, a dovozovat, že s ohledem na smlouvu o nájmu nebytových prostor ze dne 14. 4. 2010 uzavřenou s paní H., které žalobce pronajal Multifunkční budovu č.p. 28 za účelem využití celého multifunkčního domu k provozování dle podmínek fondu SZIF, ho nelze činit odpovědným za nedodržení podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta. Bylo tak jen a pouze na žalobci, aby zajistil, že objekt bude využíván ke sjednanému účelu, přičemž se ostatně k tomuto i sám uzavřením Dohody o poskytnutí dotace zavázal.

K námitce žalobce, že z textu nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2010 na pronájem nebytových prostor v objektu multifunkčního centra na adrese Ž. č.p. 28 jednoznačně vyplývá, že provozování hostinské činnosti v objektu multifunkčního centra není přípustné, a tudíž za tímto účelem nebyly prostory centra pronajaty, soud uvádí, že porušení smluvního vztahu mezi žalobcem a třetí osobou (paní H.) ze strany této třetí osoby nelze hodnotit jako skutečnost, která by ve svém důsledku znamenala nemožnost postihu za porušení podmínek dotace. Dle názoru soudu je pouze na žalobci, aby jako smluvní strana nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2010, kontroloval, zda je smlouva dodržována a případně odpovědně reagoval, pokud zjistí její porušení ze strany nájemce. V textu smlouvy je sice uvedeno, že pronajímatel pronajímá nájemci předmětnou budovu „*za účelem využití celého multifunkčního domu k provozování dle podmínek fondu SZIF v Praze*“, tuto okolnost je však nutno chápat pouze jako jednu z podmínek smlouvy, kterou jsou obě smluvní strany povinny dodržovat. Nijak se tento text nedotýká povinností žalobce jako příjemce dotace vyplývajících z Dohody o poskytnutí dotace.

Dále žalobce namítl, že k provozu ekonomické činnosti došlo pouze po krátkou dobu. Dle názoru soudu není v dané věci rozhodné, jak dlouhou dobu k porušení podmínek docházelo. Stejně tak není rozhodné, kdo získal nedovolenou výhodu na trhu. Podstatné a v předmětné věci rozhodné je to, že došlo k porušení podmínek dotace, přičemž sankce je v takovém případě jasná, tj. snížení dotace o 100 %.

K další námitce žalobce, že oprávněnost provozu ekonomické činnosti v prostorách předmětu dotace nelze dovozovat z toho, že na dané adrese byla dle živnostenského rejstříku

hlášena provozovna paní H. k provozování hostinské činnosti, soud uvádí, že z živnostenského oprávnění paní V. H. založeného ve spisu vyplývá, že paní H. provozovala hostinskou činnost s adresou provozovny Ž. č.p. 28, tj. adresou, která je totožná s místem realizace dotací podpořeného projektu. Na jméno paní H. nebyla v průběhu správního řízení zjištěna jiná provozovna než v č.p. 28. Je třeba v této souvislosti konstatovat, že v době nahlášení provozovny do živnostenského rejstříku neměla paní H. nájemní smlouvu k budově č.p. 28 doposud uzavřenou. K této skutečnosti došlo až dne 1. 4. 2010. Lze tak přisvědčit názoru žalovaného a odmítnout tvrzení žalobce, že příjmy paní H. mohly plynout i z jiné provozovny (č.p. 32), protože žádnou jinou provozovnu neměla v živnostenském rejstříku nikdy zapsanou. Skutečnost, že v budově č.p. 28 byla jmenovanou hostinská činnost před kontrolou provedenou pracovníky SZIF v říjnu 2011 provozována, je prokázána nejen zápisem v živnostenském rejstříku, ale i sdělením živnostenského úřadu Beroun, že dne 2. 8. 2011 byla tímto úřadem provedena kontrola na adrese Ž. 28 s tím, že předmět podnikání byl „hostinská činnost“. Rovněž původní označení na objektu „STEAK CLUB Ž.“, které bylo zdokumentováno dne 5. 10. 2011 při neoficiální kontrole, dokládá správnost závěru, že žalobce nedodržel podmínky dotace. Ve vyjádření pracovníka oddělení kontrol regionálního odboru SZIF ze dne 9. 11. 2011 je rovněž uvedeno, že starosta obce byl po 5. 10. 2011 kontaktován z důvodu zjištění, že v objektu je provozována ekonomická činnost a že cílená kontrola bude provedena dne 26. 10. 2011. Tvrzení žalobce, že starosta nemohl o nepovoleném provozování hostinské činnosti v objektu č.p. 28 vědět, se soudu jeví jako nesprávné.

K námitce ohledně účelovosti argumentu žalovaného, že dle protokolu z kontroly č. 0022041193 byl starosta obce kontrole osobně přítomen, když tento protokol vlastnoručně podepsal, soud uvádí, že v dané věci je nerozhodné, zda byl starosta obce přítomen průběhu kontroly či se na místo kontroly dostavil až na telefonickou výzvu kontrolujících osob, jak tvrdil žalobce. Z protokolu o průběhu kontroly vyplývá, že starosta obce byl, jako osoba oprávněná jednat za příjemce dotace, seznámen s obsahem kontrolního protokolu a průběhem kontroly, z čehož nelze v žádném případě dovodit jakékoli porušení práv kontrolované osoby.

Související námitku, že žádný orgán obce nebyl srozuměn s činností paní H., když starosta obce byl v předmětné době na dlouhodobém léčení mimo území obce, soud shledanou rovněž nedůvodnou, a to z toho důvodu, že je pouze na odpovědnost žalobce, jako příjemce dotace, aby zajistil, že dodrží povinnosti pro něj vyplývající z Dohody o poskytnutí dotace. Jaké prostředky pro „zajištění“ či „kontrolu“ zvolí, je jen na jeho volbě a úvaze.

K tvrzení žalobce, že o tom, že byla předmětná činnost provozována paní H. bez jeho vědomí, svědčí také skutečnost, že ani nájemné požadované příjemcem dotace za pronájem prostor multifunkčního centra svou výší provozu ekonomické činnosti neodpovídá, soud uvádí, že tato skutečnost opět není rozhodná pro posouzení věci. Povinnost, že nájemce dodrží povinnosti vyplývající z nájemní smlouvy (v tomto případě provozování dle podmínek SZIF), je záležitostí jen a pouze smluvních stran uzavřené nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2010 a splnění těchto podmínek a jejich kontrola je pouze záležitostí těchto smluvních stran. To, že paní H. tyto podmínky neplnila, se nemůže nijak dotknout odpovědnosti žalobce za plnění povinností příjemce dotace, které pro něj vyplývají z Dohody o poskytnutí dotace, i když tento tvrdí, že tato činnost byla provozována bez jeho vědomí.

Závěrem žalobce namítl, že projekt dotace nemohl ekonomicky zvýhodnit ani jeho vlastníka, ani jeho oprávněného provozovatele, neboť tím paní H. nebyla. Soud k této námitce uvádí, že v dané věci není rozhodné, kdo bude ekonomicky zvýhodněn, když pro uložení

tohoto typu sankce (snížení dotace o 100 %) je rozhodné pouze to, že projekt dotace nesmí být veřejnou podporou dle čl. 87 Smlouvy.

Soud tedy z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové, bylo vydáno v souladu se zákonem.

Proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v §103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2017

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.